

مروری بر تاثیر آموزش شریک ارتباطی در بیماران دچار آفازی

زهرا بابائی^۱، فاطمه کریمی^۲

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد گفتاردرمانی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی. Zahra_babaiy71@yahoo.com

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد گفتاردرمانی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز. Karimi232@yahoo.com

مقدمه: به منظور بررسی اثر آموزش شریک ارتباطی بیماران دچار آفازی بر روی افراد دچار آفازی و شرکای ارتباطیشان این مطالعه صورت گرفت. مطالعه مروری حاضر به سه مورد بالینی تاثیر آموزش شریک ارتباطی بر زبان، فعالیت و مشارکت ارتباطی، تطابق روانی اجتماعی و کیفیت زندگی افراد دچار آفازی و همراهان ارتباطیشان پرداخته است.

مواد و روش: مطالعه حاضر دربرگیرنده مروری بر ۱۰ مقاله مرتبط با عنوان ذکر شده از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۵ و نمایه شده در پایگاه های اطلاعاتی PubMed, Google Scholar, Scopus و ژورنال Aphasiology است. اطلاعات حاصل از مقالات با یکدیگر ادغام و یکپارچه شد. و نتیجه کلی از آن حاصل گشت.

نتیجه گیری: مطالعات حاکی از اثر آموزش شریک ارتباطی در توسعه فعالیت و مشارکت ارتباطی شریک ارتباطی و همچنین بهبودی عملکرد افراد دچار آفازی در ارتباط با شرکای ارتباطی آموزش دیده است. اما مدارک کافی در رابطه با تاثیر آموزش شریک ارتباطی بر زبان، تطابق روانی اجتماعی و کیفیت زندگی افراد دچار آفازی و شرکای ارتباطیشان وجود ندارد.

کلمات کلیدی: آفازی، آموزش شریک ارتباطی، زبان، کیفیت زندگی، وضعیت اجتماعی روانی و فعالیت و مشارکت ارتباطی